

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

13643 *Real decreto lei 18/2017, do 24 de novembro, polo que se modifican o Código de comercio, o texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2010, do 2 de xullo, e a Lei 22/2015, do 20 de xullo, de auditoría de contas, en materia de información non financeira e diversidade.*

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A Directiva 2014/95/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de outubro de 2014, pola que se modifica a Directiva 2013/34/UE no que respecta á divulgación de información non financeira e información sobre diversidade por parte de determinadas grandes empresas e determinados grupos, ten como obxectivo identificar riscos para mellorar a sustentabilidade e aumentar a confianza dos investidores, dos consumidores e da sociedade en xeral, e para iso incrementa a divulgación de información non financeira, como poden ser os factores sociais e ambientais.

Por outro lado, a Directiva 2014/95/UE amplía o contido exixido no informe anual de goberno corporativo que deben publicar as sociedades anónimas cotizadas para mellorar a transparencia facilitando a comprensión da organización empresarial e dos negocios da empresa de que se trate. A nova obriga para estas sociedades consiste na divulgación das «políticas de diversidade de competencias e puntos de vista» que apliquen ao seu órgano de administración respecto a cuestións como a idade, o sexo, a discapacidade ou a formación e experiencia profesional. En caso de que a sociedade non aplique unha política de diversidade, non existe obriga ningunha de establecela, aínda que a declaración sobre gobernanza empresarial deberá explicar claramente o motivo polo cal non se aplica.

A divulgación de información non financeira ou relacionada coa responsabilidade social corporativa contribúe a medir, supervisar e xestionar o rendemento das empresas e o seu impacto na sociedade. Neste contexto, co fin de mellorar a coherencia e a comparabilidade da información non financeira divulgada, algunhas empresas deben preparar un estado de información non financeira que conteña información relativa, polo menos, a cuestións ambientais e sociais, así como relativas ao persoal, ao respecto dos dereitos humanos e á loita contra a corrupción e o suborno. De acordo coa Directiva 2014/95/UE, ese estado debe incluír unha descrición das políticas de resultados e riscos vinculados a esas cuestións e débese incorporar no informe de xestión da empresa obrigada ou, de ser o caso, nun informe separado correspondente ao mesmo exercicio que inclúa o mesmo contido e cumpra os requisitos exixidos.

O dito estado debe incluír, no que atinxe a cuestións ambientais, información detallada sobre os efectos actuais e previsibles das actividades da empresa no ambiente e, de ser o caso, a saúde e a seguridade, o uso de enerxía renovable e/ou non renovable, as emisións de gases de efecto invernadoiro, o consumo de auga e a contaminación atmosférica.

Respecto ás cuestións sociais e relativas ao persoal, a información facilitada no estado pode facer referencia ás medidas adoptadas para garantir a igualdade de xénero, a aplicación de convenios fundamentais da Organización Internacional do Traballo, as condicións de traballo, o diálogo social, o respecto do dereito dos traballadores a seren informados e consultados, o respecto dos dereitos sindicais, a saúde e seguridade no lugar de traballo e o diálogo coas comunidades locais e as medidas adoptadas para garantir a protección e o desenvolvemento desas comunidades.

En relación cos dereitos humanos, o estado de información non financeira podería incluír información sobre a prevención das violacións dos dereitos humanos e, de ser o caso, sobre as medidas para mitigar, xestionar e reparar os posibles abusos cometidos.

Así mesmo, en relación coa loita contra a corrupción e o suborno, o estado de información non financeira podería incluír información sobre os instrumentos existentes para loitar contra eles.

O estado de información non financeira, de acordo coa citada directiva, debe incluír información sobre os procedementos de dilixencia debida aplicados pola empresa e, cando sexa pertinente e proporcionado, en relación coas súas cadeas de subministración e subcontratación, co fin de detectar, previr e atenuar efectos adversos existentes e potenciais. Para estes efectos, enténdese por procedementos de dilixencia debida as actuacións realizadas para identificar e avaliar os riscos, así como para a súa verificación e control, incluíndo a adopción de medidas.

As empresas obrigadas deben facilitar información adecuada sobre os aspectos respecto dos cales existen máis probabilidades de que se materialicen os principais riscos de efectos graves, xunto cos aspectos respecto dos cales os ditos riscos xa se materializaron. Os riscos de efectos adversos poden derivar de actividades propias da empresa ou poden estar vinculados ás súas actividades. Isto non debe entrañar cargas administrativas adicionais innecesarias para as pequenas e medianas empresas, nos termos definidos na Lei 22/2015, do 20 de xullo, de auditoría de contas.

Ao facilitaren esta información, as empresas obrigadas débense basear en marcos nacionais, marcos da Unión Europea, para o cal poderán utilizar o Sistema de xestión e auditoría ambientais (EMAS) adaptado ao noso ordenamento xurídico a través do Real decreto 239/2013, do 5 de abril, ou en marcos internacionais tales como o Pacto mundial das Nacións Unidas, os principios reitores sobre as empresas e os dereitos humanos que poñen en práctica o marco das Nacións Unidas para «protexer, respectar e remediar», as liñas directrices da Organización de Cooperación e Desenvolvemento Económicos (OCDE) para empresas multinacionais, a norma (ISO) 26000 da Organización Internacional de Normalización, a declaración tripartita de principios sobre as empresas multinacionais e a política social da Organización Internacional do Traballo, a iniciativa mundial de presentación de informes de sustentabilidade do GRI (GRI Sustainability Reporting Standards) ou outros marcos internacionais recoñecidos.

No caso das organizacións que obtivesen o rexistro EMAS, considerarase válida e suficiente, para cumprir coa parte do informe dedicada a información ambiental, a información contida na declaración ambiental validada polo verificador acreditado na medida en que este certificado non só opere por centro de traballo e cubra a totalidade da actividade da sociedade. Non obstante, a acreditación EMAS en ningún caso pode dispensar a entidade de informar sobre a actividade ambiental no informe non financeiro, co obxectivo de que nun só documento figure toda a información non financeira requirida pola directiva. As empresas que dispoñan de estudos máis detallados de pegada de carbono, de políticas de adaptación aos impactos do cambio climático ou doutros ámbitos ambientais poderán achegar esta información como complemento ao resto da información ambiental requirida.

II

O ámbito de aplicación dos requisitos sobre divulgación de información non financeira esténdese ás sociedades anónimas, ás de responsabilidade limitada e ás comanditarias por accións que, de forma simultánea, teñan a condición de entidades de interese público cuxo número medio de traballadores empregados durante o exercicio sexa superior a 500 e, adicionalmente, se consideren empresas grandes, nos termos definidos pola Directiva 2013/34, é dicir, cuxo importe neto da cifra de negocios, total activo e número medio de traballadores determine a súa cualificación neste sentido.

As sociedades de interese público que formulen contas consolidadas tamén están incluídas no ámbito de aplicación desta norma sempre que o grupo se cualifique como grande, nos termos definidos pola Directiva 2013/34/UE, e o número medio de traballadores empregados durante o exercicio polo conxunto de sociedades que integran o grupo sexa superior a 500.

Non obstante, unha empresa dependente pertencente a un grupo estará exenta da obriga anterior se a empresa e as súas dependentes están incluídas no informe de xestión consolidado doutra empresa. Por outro lado, e en calquera caso, as pequenas e medianas empresas quedan exentas da obriga de incluír unha declaración non financeira, así como de requisitos adicionais vinculados á dita obriga.

Os auditores de contas e as sociedades de auditoría de contas unicamente deben comprobar que se facilitase o estado de información non financeira.

Neste sentido, resulta necesario modificar a redacción do artigo 35 da Lei 22/2015, do 20 de xullo, de auditoría de contas, sobre o informe de auditoría de contas anuais de entidades consideradas de interese público para efectos desa lei, para incluír e precisar a actuación dos auditores de contas, tanto en relación cos estados de información non financeira como en relación coa información sobre diversidade incluída no informe anual de goberno corporativo das sociedades cotizadas.

En ambos os casos, conforme o previsto na Directiva 2014/95/UE, a actuación do auditor limitarase unicamente á comprobación de que a citada información se facilitou nos informes correspondentes.

Co obxecto de facilitar a divulgación de información non financeira por parte das empresas, o artigo 2 da Directiva 2014/95/UE recollía o mandato á Comisión Europea de elaborar unhas directrices non vinculantes sobre a metodoloxía aplicable á presentación de información non financeira, incluíndo uns indicadores clave de resultados non financeiros de carácter xeral e sectorial, tendo en conta as mellores prácticas existentes, a evolución internacional e os resultados de iniciativas conexas na Unión Europea. En cumprimento do dito mandato, mediante a Comunicación da Comisión (2017/C 215/01) aprobáronse en maio de 2017 as directrices sobre a presentación de informes non financeiros (metodoloxía para a presentación de informes non financeiros). Neste sentido, cabe mencionar que en España se levaron a cabo iniciativas sobre indicadores fundamentais financeiros e non financeiros como os propostos na «Guía para a elaboración do informe de xestión das entidades cotizadas» da Comisión Nacional do Mercado de Valores (CNMV) ou no modelo sobre información integrada da Asociación Española de Contabilidade e Administración de Empresas (AECA), recollido no «Cadro integrado de indicadores (CII-FESG) e a súa taxonomía XBRL», referenciado, pola súa vez, pola citada guía da CNMV.

A transposición da Directiva 2014/95/UE ao ordenamento español obriga a modificar determinados preceptos relativos ao informe de xestión no Código de comercio, aprobado polo Real decreto do 22 de agosto de 1885, e no texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2010, do 2 de xullo; ao informe anual de goberno corporativo neste último e á actuación dos auditores de contas en relación con esas materias na Lei de auditoría de contas. Polas razóns apuntadas, as modificacións que se incorporan adécuanse aos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia que rexen o exercicio da iniciativa lexislativa, tal e como exige o artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas.

Por último, incorpóranse unha disposición derogatoria e catro disposicións derradeiras que recollen, respectivamente, o título competencial, unha declaración expresa sobre a transposición da directiva contable, as habilitacións normativas e a correspondente previsión sobre a entrada en vigor.

III

No que se refire ao recurso ao real decreto lei como instrumento de transposición, cabe sinalar que o Tribunal Constitucional, na súa Sentenza 1/2012, do 13 de xaneiro, avala a concorrencia do presuposto habilitante da extraordinaria e urxente necesidade do artigo 86.1 da Constitución cando concorran «o patente atraso na transposición», a existencia de «procedementos de incumprimento contra o Reino de España» e a importancia material da situación que se trata de regular. Neste caso concorren razóns que xustifican cumpridamente a extraordinaria e urxente necesidade de traspasar as distintas directivas mediante este real decreto lei.

En primeiro lugar, a transposición da Directiva 2014/95/UE mediante este real decreto lei vén motivada polo vencemento do prazo para a súa transposición. De acordo co seu artigo 4, os Estados membros debían poñer en vigor as disposicións legais, regulamentarias e administrativas necesarias para dar cumprimento ao establecido nela como máis tarde o 6 de decembro de 2016.

En segundo termo, polo que se refire á concreta situación que se trata de regular, a elaboración do estado de información non financeira, individual e consolidado por parte das empresas incluídas no seu ámbito de aplicación débese realizar, por imperativo da propia norma, no primeiro exercicio que se inicie a partir do 1 de xaneiro de 2017. De seguirse o procedemento lexislativo ordinario, esta obriga poderíase ver comprometida, polo que é conveniente, en todo caso, que as empresas coñezan de antemán o marco xurídico de referencia para a elaboración do estado de información non financeira.

Finalmente, no relativo á existencia de «procedementos de incumprimento contra o Reino de España» débese ter en conta que, malia o carácter opcional previsto no artigo 260.3 do Tratado de funcionamento da Unión Europea, na súa Comunicación do 13 de decembro de 2016, «Dereito da UE: mellores resultados grazas a unha mellor aplicación», a Comisión anunciou un cambio de enfoque ao pasar a solicitar de maneira sistemática ao Tribunal de Xustiza da Unión Europea a imposición dunha suma a tanto global. A consecuencia lóxica do enfoque da suma a tanto global é que, nos casos en que un Estado membro emende a infracción mediante a transposición da directiva no curso dun procedemento de infracción, a Comisión xa non desistirá do seu recurso só por ese motivo.

Como disposición transitoria, a Comisión sinalou que non aplicará esta nova práctica aos procedementos cuxa carta de emprazamento sexa anterior á publicación da dita comunicación no *Diario Oficial de la Unión Europea*, que tivo lugar o 19 de xaneiro de 2017. Neste caso, a Comisión Europea iniciou un procedemento formal de infracción mediante a Carta de emprazamento 2017/0084, do 24 de xaneiro de 2017. Por conseguinte, o procedemento réxese por este novo enfoque baseado no principio de non desistencia.

Posteriormente, mediante o Ditame motivado 2017/0084, do 14 de xuño de 2017, deu un prazo de dous meses para adoptar as disposicións legais, regulamentarias e administrativas necesarias para dar cumprimento ao establecido na directiva. Transcorrido o prazo sinalado pola Comisión no ditame motivado, resulta de extraordinaria e urxente necesidade proceder á transposición, antes de que se formalice a demanda ante o Tribunal de Xustiza, para evitar así a imposición dunha multa a tanto global.

Por conseguinte, concorren na medida que se adopta, pola súa natureza, finalidade e polo contexto en que se ditan, as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución española como presuposto habilitante para recorrer a este tipo de norma.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta do ministro de Economía, Industria e Competitividade, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 24 de novembro de 2017,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Modificación do Código de comercio, aprobado polo Real decreto do 22 de agosto de 1885.*

O Código de comercio, aprobado polo Real decreto do 22 de agosto de 1885, queda modificado como segue:

Un. Dáselle nova redacción ao número 5 do artigo 49, que queda redactado como segue:

«5. As sociedades que, de conformidade coa lexislación de auditoría de contas, teñan a consideración de entidades de interese público e que, ademais, formulen contas consolidadas deberán incluír no informe de xestión consolidado o

estado de información non financeira consolidado previsto neste punto sempre que concorran os seguintes requisitos:

- a) Que o número medio de traballadores empregados polas sociedades do grupo durante o exercicio sexa superior a 500.
- b) Que durante dous exercicios consecutivos reúnan, na data de peche de cada un deles, polo menos dúas das circunstancias seguintes:

- 1.º Que o total das partidas do activo consolidado sexa superior a 20.000.000 de euros.

- 2.º Que o importe neto da cifra anual de negocios consolidada supere os 40.000.000 de euros.

- 3.º Que o número medio de traballadores empregados durante o exercicio sexa superior a douscentos cincuenta.

As sociedades cesarán na obriga de elaborar o estado de información non financeira se deixan de reunir, durante dous exercicios consecutivos, dous dos requisitos da alínea b) anterior, ou cando no momento do peche do exercicio o número medio de traballadores empregados non exceda os 500.

Nos dous primeiros exercicios sociais desde a constitución dun grupo de sociedades, a sociedade dominante estará obrigada a elaborar o estado de información non financeira consolidado cando no momento do peche do primeiro exercicio se cumpran, polo menos, dúas das tres circunstancias mencionadas na alínea b), sempre que no momento do peche do exercicio se cumpra, ademais, o requisito previsto na alínea a).»

Dous. Engádesse un novo número 6 no artigo 49, que queda redactado da forma seguinte:

«6. O estado de información non financeira consolidado incluírá a información necesaria para comprender a evolución, os resultados e a situación do grupo, e o impacto da súa actividade respecto, polo menos, a cuestións ambientais e sociais, así como relativas ao persoal, ao respecto dos dereitos humanos e á loita contra a corrupción e o suborno, e incluírá:

- a) Unha breve descrición do modelo de negocio do grupo.
- b) Unha descrición das políticas que aplica o grupo respecto ás ditas cuestións, que incluírá os procedementos aplicados para a identificación e avaliación de riscos e de verificación e control, incluíndo as medidas que se adoptaron.
- c) Os resultados desas políticas.
- d) Os principais riscos relacionados con esas cuestións vinculados ás actividades do grupo, entre elas, cando sexa pertinente e proporcionado, as súas relacións comerciais, produtos ou servizos que poidan ter efectos negativos neses ámbitos e como o grupo xestiona os ditos riscos.
- e) Indicadores clave de resultados non financeiros que sexan pertinentes respecto á actividade empresarial concreta. Co obxectivo de facilitar a comparación da información, tanto no tempo como entre entidades, poderanse utilizar especialmente estándares de indicadores clave non financeiros que poidan ser xeralmente aplicados e que cumpran coas directrices da Comisión Europea nesta materia.

No caso de que o grupo de sociedades non aplique ningunha política nalgunha das cuestións previstas nas alíneas anteriores, o estado de información non financeira consolidado ofrecerá unha explicación clara e motivada ao respecto.

O estado de información non financeira consolidado incluírá tamén, de ser o caso, referencias e explicacións complementarias sobre os importes detallados nas contas anuais consolidadas.

Para a divulgación da información non financeira referida neste punto, a sociedade obrigada a formular contas consolidadas deberase basear en marcos normativos nacionais, da Unión Europea ou internacionais e especificar en que marcos se baseou.

En casos excepcionais poderase omitir información relativa a acontecementos inminentes ou cuestións que están sendo obxecto de negociación cando, na opinión debidamente xustificada do órgano de administración, a divulgación da dita información poida prexudicar gravemente a posición comercial do grupo, sempre que esa omisión non impida unha comprensión fiel e equilibrada da evolución, dos resultados e da situación do grupo, e do impacto da súa actividade.

A obriga de incluír información non financeira prevista no número 1 deste artigo considerárase cumprida se a sociedade incorpora ao informe de xestión a información descrita neste punto.

Cando unha sociedade dependente dun grupo sexa, pola súa vez, dominante dun subgrupo, estará exenta da obriga establecida neste punto se a dita sociedade e as súas dependentes están incluídas no informe de xestión consolidado doutra sociedade no cal se cumpre coa dita obriga. Se unha entidade se acolle a esta opción, deberá incluír no informe de xestión unha referencia á identidade da sociedade dominante e ao Rexistro Mercantil ou outra oficina pública onde deben quedar depositadas as súas contas xunto co informe de xestión consolidado ou, nos supostos de non quedar obrigada a depositar as súas contas en ningunha oficina pública ou de ter optado pola elaboración dun informe separado de acordo co punto seguinte, sobre onde se encontra dispoñible ou se pode acceder á información consolidada da sociedade dominante.»

Tres. Engádense os novos números 7 e 8 no artigo 49, que quedan redactados da forma seguinte:

«7. Entenderase que unha sociedade cumpre coa obriga de elaborar o estado de información non financeira consolidado regulado no punto anterior se emite un informe separado, correspondente ao mesmo exercicio, no cal se indique de maneira expresa que a dita información forma parte do informe de xestión, se inclúa a información que se exige para o dito estado e se someta aos mesmos criterios de aprobación, depósito e publicación que o informe de xestión.

8. A información contida no informe de xestión consolidado en ningún caso xustificará a súa ausencia nas contas anuais consolidadas cando esta información se deba incluír nelas de conformidade co previsto nesta sección e nas disposicións que a desenvolven.»

Artigo segundo. *Modificación do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo.*

O texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2010, do 2 de xullo, queda modificado como segue:

Un. Dáselle nova redacción ao número 5 do artigo 262, que queda redactado como segue:

«5. As sociedades de capital que, de conformidade coa lexislación de auditoría de contas, teñan a consideración de entidades de interese público, deberán incluír no informe de xestión un estado de información non financeira ou elaborar un informe separado co mesmo contido que o previsto para as contas consolidadas polo artigo 49, números 5, 6 e 7 do Código de comercio, aínda que referido exclusivamente á sociedade en cuestión, sempre que concorran nela os seguintes requisitos:

a) Que o número medio de traballadores empregados durante o exercicio sexa superior a 500.

b) Que durante dous exercicios consecutivos reúnan, na data de peche de cada un deles, polo menos dúas das circunstancias seguintes:

- 1.º Que o total das partidas do activo sexa superior a 20.000.000 de euros.
- 2.º Que o importe neto da cifra anual de negocios supere os 40.000.000 de euros.
- 3.º Que o número medio de traballadores empregados durante o exercicio sexa superior a douscentos cincuenta.

As sociedades cesarán na obriga de elaborar o estado de información non financeira se deixan de reunir, durante dous exercicios consecutivos, dous dos requisitos da alínea b) anterior ou cando, no momento do peche do exercicio, o número medio de traballadores empregados non exceda os 500.

Nos dous primeiros exercicios sociais desde a constitución da sociedade estará obrigada a elaborar o estado de información non financeira consolidado cando no momento do peche do primeiro exercicio se cumpran, polo menos, dúas das tres circunstancias a que se refire a alínea b), sempre que no momento do peche do exercicio se cumpra, ademais, o requisito previsto na alínea a).

En casos excepcionais poderase omitir información relativa a acontecementos inminentes ou cuestións que están sendo obxecto de negociación cando, na opinión debidamente xustificada do órgano de administración, a divulgación da dita información poida prexudicar gravemente a posición comercial do grupo, sempre que esa omisión non impida unha comprensión fiel e equilibrada da evolución, dos resultados e da situación do grupo, e do impacto da súa actividade.

Unha sociedade dependente dun grupo estará dispensada da obriga establecida neste punto se a dita empresa e as súas dependentes, se as tiver, están incluídas, pola súa vez, no informe de xestión consolidado doutra empresa, elaborado conforme o contido establecido neste artigo. Se unha sociedade se acolle a esta opción, deberá incluír no informe de xestión unha referencia á identidade da sociedade dominante e ao Rexistro Mercantil ou outra oficina pública onde deben quedar depositadas as súas contas xunto co informe de xestión consolidado ou, nos supostos de non quedar obrigada a depositar as súas contas en ningunha oficina pública ou de ter optado pola elaboración do informe separado, sobre onde se encontra dispoñible ou se pode acceder á información consolidada da sociedade dominante.»

Dous. Engádesse un novo número 6 no artigo 262, coa seguinte redacción:

«6. A información contida no informe de xestión en ningún caso xustificará a súa ausencia nas contas anuais cando esta información se deba incluír nelas de conformidade co previsto neste título e nas disposicións que o desenvolven.»

Tres. Modifícase a redacción do subordinal 6.º do artigo 540.4.c), que queda redactado como segue:

«Unha descrición da política de diversidade aplicada en relación co consello de administración, incluíndo os seus obxectivos, as medidas adoptadas, a forma en que se aplicaron e os resultados no período de presentación de informes, así como as medidas que, de ser o caso, acordase neste sentido a comisión de nomeamentos. A política de diversidade comprenderá cuestións como a formación e experiencia profesional, a idade, a discapacidade e o xénero, que se referirá ás medidas que, de ser o caso, se adoptasen para procurar incluír no consello de administración un número de mulleres que permita acadar unha presenza equilibrada de mulleres e homes.

No caso de non se aplicar unha política deste tipo, deberase ofrecer unha explicación ao respecto.

As entidades pequenas e medianas, de acordo coa definición contida na lexislación de auditoría de contas, unicamente estarán obrigadas a proporcionar información sobre as medidas que, de ser o caso, se adoptasen en materia de xénero.»

Artigo terceiro. *Modificación da Lei 22/2015, do 20 de xullo, de auditoría de contas.*

O artigo 35 da Lei 22/2015, do 20 de xullo, de auditoría de contas, queda redactado da forma seguinte:

«Artigo 35. *Informe de auditoría de contas anuais.*

1. O informe de auditoría das contas anuais dunha entidade de interese público elaborárase e presentárase de acordo co establecido nesta lei e no artigo 10 do Regulamento (UE) n.º 537/2014, do 16 de abril.

2. Non obstante, o disposto no artigo 5.1.f) sobre o informe de xestión non será de aplicación nos seguintes supostos:

a) No caso de auditorías de contas consolidadas de sociedades a que se refire o artigo 49.5 do Código de comercio e de contas anuais individuais de sociedades referidas no artigo 262.5 do texto refundido da Lei de sociedades de capital, en relación co estado de información non financeira mencionado nos citados artigos ou, de ser o caso, co informe separado correspondente ao mesmo exercicio a que se faga referencia no informe de xestión, que inclúa a información que se exige para o dito estado no artigo 49.6 do Código de comercio, conforme o previsto no artigo 49.7 do Código de comercio.

En ambos os supostos, o auditor deberá comprobar unicamente que o citado estado de información non financeira se encuentre incluído no informe de xestión ou, de ser o caso, se incorporase neste a referencia correspondente ao informe separado na forma prevista nos artigos mencionados no parágrafo anterior. No caso de que non sexa así, indicárase no informe de auditoría.

b) No caso de auditorías de contas de entidades emisoras de valores admitidos a negociación en mercados secundarios oficiais de valores, en relación coa información contida no artigo 540.4. alínea a), 3.º, alínea c), 2.º e 4.º a 6.º, e alíneas d), e), f) e g) do texto refundido da Lei de sociedades de capital, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2010, do 2 de xullo.

Neste suposto, o auditor deberá comprobar unicamente que esta información se facilitou no informe anual de goberno corporativo incorporado ao informe de xestión. No caso de que non sexa así, indicárase no informe de auditoría.»

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto lei dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.º da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre lexislación mercantil.

Disposición derradeira segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto lei incorpórase ao dereito español a Directiva 2014/95/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 22 de outubro de 2014, pola que se modifica a Directiva 2013/34/UE no que respecta á divulgación de información non financeira e información sobre diversidade por parte de determinadas grandes empresas e determinados grupos.

Disposición derradeira terceira. *Habilitación normativa.*

Autorízase o Goberno para que, por proposta do ministro de Economía, Industria e Competitividade e do ministro de Xustiza, dite as normas necesarias para o desenvolvemento do disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor e aplicación.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

As modificacións introducidas por este real decreto lei serán de aplicación para os exercicios económicos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2017. Os dous exercicios computables, para efectos do disposto no artigo 49.5.b) do Código de comercio e no 262.5.b) do texto refundido da Lei de sociedades de capital, serán o citado exercicio 2017 e o inmediato anterior.

Dado en Madrid o 24 de novembro de 2017.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY